

अत्रिर्विशिष्टोऽथ भृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । अङ्गिरा गौतमोऽगस्त्यः सुमतिः सुयतात्मवान् ।
 विश्वामित्रः स्थूलशिराः संवर्तः प्रमतिर्दमः । वृहस्पत्युश्च नोव्यासाश्च वनः काश्यपो ध्रुवः ।
 दुर्वासा जामदग्निश्च मार्कण्डेयोऽथ गालवः । भरद्वाजोऽथ रैभ्यश्च यवक्रीतस्त्रितस्तथा ।
 स्थूलाक्षः श्रवलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृशः । नारदः पर्वतश्चैव सुधन्वाऽथैकतो द्विजः ।
 नितम्भूर्भुवनो धौम्यः शतानन्दोऽकृतव्रणः । जामदग्न्यस्तथा रामः कचश्चैत्येवमादयः ।
 समागता महात्मानो भीष्मं द्रष्टुं महर्षयः । तेषां महात्मनां पूजामागतानां युधिष्ठिरः
 भ्रातृभिः सहितश्चक्रे यथावदनुपूर्वशः । ते पूजिताः सुखासीनाः कथाश्चकुर्महर्षयः ।
 भीष्माश्रिताः सुमधुराः सर्वेन्द्रियमनोहराः । भीष्मलेपां कथाः श्रुत्वा ऋषीणां भावितात्मनां ।
 मेने दिविष्ठमात्मानं तुष्ट्या परमया युतः । ततस्ते भीष्ममामय्य पाण्डवांश्च महर्षयः ।
 अन्तर्धानंगताः सर्वे सर्वेषामेव पश्यतां । तानृषीन् सुमहाभागानन्तर्धानगतानपि ।
 पाण्डवास्तुष्टुवः सर्वे प्रणेमुश्च मुहुर्मुहुः । प्रसन्नमनसः सर्वे गाङ्गेयं कुरुसत्तमं ।
 उपतस्थुर्यथोद्यन्तमादित्यं मन्त्रकोविदाः । प्रभावात्तपसस्तेषामृषीणां वोच्य पाण्डवाः ।
 प्रकाशतो दिशः सर्वा विस्मयं परमं ययुः । महाभाग्यं परं तेषामृषीणामनुचिन्त्य ते ।
 पाण्डवाः सह भीष्मेण कथाश्चकुस्तदाश्रयाः ।

१०६१

१०७०

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ कथान्ते शिरसा पादौ स्पृष्ट्वा भीष्मस्य पाण्डवः । धर्म्यं धर्ममुतः प्रश्नं पर्यपृच्छत् युधिष्ठिरः । १०७१

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ के देशा के जनपदाः आश्रमाः के च पर्वताः । प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेया नद्यः पितामह ।

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनं । शिलोच्छ्रवत्तेः संवादं सिद्धस्य च युधिष्ठिर ।

इमां कश्चित्परिक्रम्य पृथिवीं शैलभूषणां । असकृद्विपदां श्रेष्ठ श्रेष्ठस्य गृहमेधिनः ।

शिलवृत्तेर्गृहं प्राप्तः स तेन विधिनाऽर्चितः । उवास रजनीं तत्र सुमुखः सुखभाग्यविधिः ।

शिलवृत्तिसु यत्कृत्यं प्रातस्तत्कृतवाञ्छुचिः । कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धन्तमतिथिन्तदा । १०८०

तौ समेत्य महात्मानौ सुखासीनौ कथाः शुभाः । चक्रतुर्वेदसंबद्धास्त ज्ञेयकृतलक्षणाः ।

शिलवृत्तिः कथान्ते तु सिद्धमामय्य यत्नतः । प्रश्नं प्रपृच्छ मेधावो यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।

॥ शिलवृत्तिरुवाच ॥ के देशाः के जनपदा केश्रमाः के च पर्वताः । प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेया नद्यस्तदुच्यतां ।

॥ सिद्ध उवाच ॥ ते देशास्ते जनपदास्ते श्रमास्ते च पर्वताः । येषां भागीरथो गङ्गा मध्येनैति सरिद्धरा ।

तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैस्त्यागेन वा पुनः । गतिं न लभते जन्तुर्गङ्गां संसेव्य यां लभेत् । १०८१

स्पृष्टानि येषां गाङ्गेयैस्तैर्गात्राणि देहिनां । न्यस्तानि न पुनस्तेषां त्यागः स्वर्गादिधीयते ।

सर्वाणि येषां गाङ्गेयैस्तैः कार्याणि देहिनां । गान्धत्वा मानवा विप्र दिवि तिष्ठन्ति ते जनाः ।

पूर्वे वयसि कर्माणि कृत्वा पापानि ये नराः । पश्चाद्गङ्गां निषेवन्ते तेऽपि यान्द्युत्तमां गतिं ।

स्नातानां शुचिभिस्तैर्गाङ्गेयैः प्रयतात्मनां । व्युष्टिर्भवति या पुंसां न सा क्रतुशतैरपि ।

यावदस्मि मनुष्यस्य गङ्गातोयेषु तिष्ठति । तावदधर्मसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते । १०८२